

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 9Co/179/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8116207659
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 03. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Monika Jusková
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2019:8116207659.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Moniky Juskovej a sudkýň JUDr. Gabriely Klenkovej PhD. a JUDr. Jany Burešovej, v právnej veci žalobcu D. D., P. XX.XX.XXXX, X. Y. Ď. XXXX/XX, XXX XX E., právne zastúpeného: JUDr. Máriou Jenčovou, advokátkou so sídlom Hlavná 111, 080 01 Prešov proti žalovanému PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, 824 96 Bratislava, IČO: 35 792 752, právne zastúpenému spoločnosťou Advokátska kancelária JUDr. Andrea Cviková, s.r.o., so sídlom Kubániho 16, 811 04 Bratislava, IČO: 47 233 516, o vydanie bezdôvodného obohatenia vo výške 1.913,51 eura s príslušenstvom, takto o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Prešov č. k. 29C/124/2016-56 zo dňa 03.10.2018,

rozhodol:

Odmieťa odvolanie voči zamietavému výroku.

Potvrdzuje rozsudok v časti vyhovujúceho výroku v rozsahu sumy 1.894,75 eura s 5 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 1.894,75 eura od 27.4.2016 do zaplatenia, do 3 dní od právoplatnosti rozsudku, vo zvyšku vyhovujúceho výroku mení rozsudok tak, že žalobu zamieťa.

Priznáva žalobcovi voči žalovanému nárok na náhradu trov prvoinštančného ako aj odvolacieho konania v rozsahu 83,46 % s tým, že o výške trov bude rozhodnuté súdom prvej inštancie samostatným uznesením.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Prešov (ďalej aj len „súd prvej inštancie“) napadnutým rozsudkom rozhodol takto:
„I. Žalovaný je p o v i n ý zaplatiť žalobcovi 1 894,75 Eur s 8 % úrokom z omeškania ročne od 27.4.2016 do zaplatenia, do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

II. V prevyšujúcej časti žalobu z a m i e t a.

III. P r i z n á v a žalobcovi voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 98 %.“

V dôvodoch svojho rozhodnutia uviedol, že žalovaný sa žalobou, súdu doručenou 14.04.2016, domáhal toho, aby súd uložil žalovanému zaplatiť mu sumu 1.913,51 eura s príslušenstvom ako bezdôvodné obohatenie. Uviedol, že so žalovaným uzavrel pod číslom XXXXXXXXXX dňa 26.08.2010 Zmluvu o poskytnutí revolvingového úveru vo výške 1.500 eur. Celková čiastka, ktorú mal na úhradu úveru žalovanému zaplatiť, predstavovala 3.375,54 eura. V konaní, ktoré bolo vedené na Okresnom súde Prešov pod sp.zn. 10C/189/2015 bolo rozsudkom z 27.01.2016 však konštatované že zmluva bola neplatná pre nedodržanie písomnej formy a absenciu náležitostí vyžadovaných zákonom neuvedením termínu konečnej splatnosti úveru, v dôsledku čoho úver mal byť bezúročný a bezpoplatkový. Keďže

žalovanému zaplatil sumu 3.857,76 eura a úverové prostriedky boli mu poskytnuté vo výške 1.944,25 eura, rozdiel predstavuje bezdôvodné obohatenie.

Súd konštatoval, že žalovaný žiadal žalobu zamietnuť. Uviedol, že žalovaný čerpal nielen úver, ale aj revolving vo výške 678,76 eura. Z uvedeného dôvodu je pochybná výška bezdôvodného obohatenia. Okrem toho vzniesol námietku premlčania uplatneného nároku.

Z vykonaného dokazovania súd zistil, že medzi žalobcom a žalovaným uzatvorená bola zmluva ako uviedol žalobca v žalobe, na základe ktorej bol žalovaným žalobcovi poskytnutý úver vo výške 1.284,25 eura dňa 02.09.2010 a dňa 21.09.2012 ďalšia suma 678,76 eura. Z karty klienta vyplýva, že žalobca žalovanému realizoval platby titulom splátok úveru v celkovej výške 3.857,76 eura. Rozdiel medzi žalobcom prijatými prostriedkami od žalovaného, spolu vo výške 1.963,01 eura, a sumou úhrad žalobcu v prospech žalovaného, čo bolo 3.857,76 eura, predstavuje čiastku 1.894,75 eura, ktorá je sumou bezdôvodného obohatenia keďže v konaní 10C/189/2015, v ktorom sa žalovaný vo vzťahu k žalobcovi domáhal zaplata sumy revolvingového úveru bolo zistené, že úver bol bezúročný a bezpoplatkový.

Námietku premlčania žalobou uplatneného nároku vyhodnotil súd prvej inštancie s odkazom na rozhodovaciu prax senátov Krajského súdu v Prešove tak, že žalobou uplatnený nárok nebol premlčaný. Subjektívna premlčacia doba začala plynúť po tom ako sa žalobca oboznámil s právnym posúdením veci zvoleným právnym zástupcom, a čo sa týka objektívnej premlčacej doby, vychádzal z premlčacej doby 10 ročnej. Žalovaný je obchodnou spoločnosťou, ktorá poskytuje spotrebiteľské úvery na profesionálnej báze, preto sa predpokladá vyššia odborná úroveň a zodpovednosť za porušenie zmluvných povinností. V predmete svojej činnosti má poskytovanie úverov, jeho povinnosťou bolo preto poznať a dodržiavať právne predpisy vzťahujúce sa na poskytovanie úverov. Žalovaný ako odborná organizácia pri uzatváraní zmluvy koná evidentne úmyselne, so snahou dosiahnutia zisku. Aj keby súd pripustil, že žalovaný nechcel dojednať zmluvu so žalobcom v snahe získať prospech, je ťažko možné uveriť, že nevedel čo môže takýmto konaním spôsobiť a pre prípad že sa tak stane bol s tým uzrozumený. Konanie žalovaného nemožno hodnotiť inak ako konanie zamerané na získanie bezdôvodného obohatenia bez právneho dôvodu, minimálne s nepriamym úmyslom získať majetkový prospech. Keďže zmluva bola uzatvorená v roku 2010 a žalobca si právo na vydanie bezdôvodného obohatenia uplatnil na súde žalobou 14.04.2016, 10 ročná premlčacia doba neuplynula.

Čo sa týka úroku z omeškania, priznal ho vo výške 8 % od prvého dňa po doručení žaloby žalovanému, t.j. 27.04.2016.

Pri právnom posúdení vychádzal z ustanovení Občianskeho zákonníka - § 451 ods. 1, 2, § 107 ods. 1, 2, 3, § 563 a z ustanovenia § 3 Nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z.z.

Výrok o trovách konania odôvodnil ustanovením § 255 ods. 2 CSP. Žalobca bol úspešný v rozsahu 99 % z hodnoty sporu, neúspešný v rozsahu, 1 % má preto nárok na náhradu trov v rozsahu 98 %.

2. Proti tomuto rozsudku podal odvolanie žalovaný, a to v celom rozsahu, z dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. d/, písm. b/ a písm. h/. Uviedol, že nesprávne je právne posúdenie premlčania a to čo sa týka subjektívnej ako aj objektívnej premlčacej doby. Čo sa týka objektívnej premlčacej doby, pokiaľ súd vychádzal z 10 ročnej premlčacej doby, súd z nej vychádzal bez preukázaných skutočností. Pri 10 ročnej premlčacej dobe, t.j. pre prípad získania úmyselného bezdôvodného obohatenia, bolo by nutné preukázať existenciu vedomosti žalovaného o tom, že existuje skutočnosť, od ktorej odvodzuje vznik a existenciu bezdôvodného obohatenia. Existencia úmyslu získať bezdôvodné obohatenie nie je daná s eventualitou že by bezdôvodné obohatenie mohlo vzniknúť. Pre posúdenie úmyslu získať bezdôvodné obohatenie nie je podstatné ex post hodnotenie, ale stav v čase realizácie právneho úkonu a v čase, kedy došlo k plneniu, ktoré súd vyhodnotil ako bezdôvodné obohatenie. Je reálnym taký záver, že žalovaný musel alebo mohol vedieť, že porušuje právne predpisy. Ide skôr o umelo konštruované tvrdenie nemajúce oporu v nejakej dokázanej skutočnosti a zamerané „zhojenie“ zmeškania lehoty pre podanie žaloby. Žalovaný neuzatváral zmluvy v eventúálnom úmysle získať bezdôvodné obohatenie. Príslušný štátny orgán vykonávajúci kontrolu v oblasti dodržiavania predpisov súvisiacich so spotrebiteľským právom konštatoval v čase bezprostredne predchádzajúcemu uzavretiu zmluvy medzi sporovými stranami, dodržanie príslušných zákonných ustanovení. Taktiež nebola vyhodnotená námietka premlčania pri posúdení zachovania subjektívnej premlčacej doby. Nie je zrejme k akému dátumu súd vlastne konštatuje začatie jej plynutia. Žiadal preto, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie zrušil, alebo aby rozhodol sám o veci tak, že žalobu zamietne.

3. Krajský súd v Prešove (ďalej aj len „odvolací súd“) príslušný na rozhodnutie o odvolaní (§ 34 CSP) vzhľadom na včas podané odvolanie (§ 362 ods. 1 CSP) preskúmal napadnutý rozsudok ako aj konanie mu predchádzajúce, na prejednanie odvolania nariadil pojednávanie, na ktorom zopakoval

dokazovanie realizované súdom prvej inštancie a dospel k záveru o tom, že odvolanie bolo v časti podané neoprávnenou osobou, v časti bolo dôvodným a v časti nedôvodným.

4. Podľa § 386 písm. b/ CSP odvolací súd odmietne odvolanie ak bolo podané neoprávnenou osobou. Osobou oprávnenou podať odvolanie je tá strana sporu, v ktorej neprospech bolo rozhodnuté. Podmienkou subjektívnej prípustnosti odvolania je existencia ujmy spôsobenej napadnutým rozhodnutím. Ujma sa pritom posudzuje výlučne z procesného hľadiska. Vychádza sa z výroku napadnutého rozhodnutia.

Výrokom II., ktorým súd žalobu v prevyšujúcej časti zamietol, nebolo rozhodnuté v neprospech žalovaného, práve naopak. Ak podal odvolanie voči celému rozsudku súdu prvej inštancie, znamená to, že vo vzťahu k zamietavému výroku nebol osobou oprávnenou k podaniu odvolania, preto odvolací súd odvolanie vo vzťahu k zamietavému výroku odmietol.

5. Z dokazovania vykonaného v priebehu celého konania odvolací súd zistil, že žalobca podal na súde prvej inštancie žalobu dňa 14.04.2016 cestou svojej právnej zástupkyne, plnomocenstvo ktorej udelil dňa 01.04.2016. Skutkový stav zistený súdom prvej inštancie z dôkazov, ktoré súdu predložili alebo označili strany sporu, zostal nezmenený. Na skutkový stav zistený súdom prvej inštancie vo vzťahu k právnemu vzťahu, ktorý mal vzniknúť medzi žalovaným a žalobcom na základe písomnosti označenej ako Žiadosť o poskytnutie revolvingového úveru/Zmluva o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXX, datovanej dňa 26.08.2010 odvolací súd v celom rozsahu odkazuje. Z účtovných dokladov, výpisov z účtu žalobcu ako aj z evidenčnej karty zaznamenávajúcej žalovaným úhrady realizované žalobcom je zrejmé, že ako úverové prostriedky nebola žalovaným žalobcovi poskytnutá ním žiadaná čiastka 1.500 eur, ale suma 1.284,25 eura. Z výpisu z účtu žalovaného bolo taktiež zistené, že žalovaný na účet žalobcu vložil z 21.09.2012 ďalšiu čiastku a to v sume 678,76 eura. Ako uviedla právna zástupkyňa žalobcu na pojednávaní, žalobcovi bola táto suma, o ktorú žalovaného nežiadal, vnútená, čo má svedčiť o úmysle žalovaného získať na úkor žalobcu bezdôvodné obohatenie.

Vychádzajúc z uvedeného odvolací súd konštatuje, že odvolacia námietka žalovaného vo vzťahu k tvrdeniu o nesprávnom skutkovom zistení z vykonaných dôkazov bola bez relevancie.

6. Čo sa týka odvolacej námietky vo vzťahu k nesprávnemu právnemu posúdeniu plynutia premlčacej doby vo vzťahu k nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia, odvolací súd konštatuje, že táto námietka dôvodnou nebola taktiež. Je pravdou, že súd prvej inštancie v rozsudku neuviedol presný dátum začiatku plynutia dvojročnej subjektívnej premlčacej doby na vydanie bezdôvodného obohatenia nakoľko len popisne uviedol, že má začať plynúť od oboznámenia sa žalobcu s právnym posúdením zo strany právneho zástupcu žalobcu.

V konaní vedenom na Okresnom súde Prešov pod sp. zn. 10C/189/2015 bol žalobca (tam žalovaný) právne zastúpený tým istým právnym zástupcom ako v konaní 29C/124/2016. Rozsudok, v ktorom súd konštatoval, že žalobca (tam žalovaný) zaplatil na úhradu právneho vzťahu, ktorý mal vzniknúť zo Zmluvy č. XXXXXXXXXX viac bol vyhlásený 27.01.2016. Na pojednávaní, na ktorom súd v konaní 10C/180/2015 rozsudok vyhlásil, bol žalobca osobne prítomný. Podľa názoru odvolacieho súdu tento deň je dňom kedy žalobca získal vedomosť o tom, že sa žalovaný na jeho úkor bezdôvodne obohatil. Pokiaľ podal na súde žalobu o vydanie bezdôvodného obohatenia dňa 14.04.2016, podal ju v dvojročnej subjektívnej premlčacej dobe. Pre začiatok plynutia subjektívnej premlčacej doby je rozhodná skutočná, nie predpokladaná vedomosť. Táto vedomosť sa spravidla môže získať vtedy, keď bolo možné vzhľadom na konkrétne okolnosti právo skutočne uplatniť. Niektoré okolnosti môžu byť totiž po určitú dobu nerozpoznateľné. Ak by mal byť akceptovateľný názor, že sa má vychádzať z predpokladaného zistenia vzniku bezdôvodného obohatenia, sankcionovaná by tým mohla byť právna nevedomosť, dôsledkom čoho by bolo zmarenie možnosti získať bezdôvodné obohatenie späť. Okolnosti pre začiatok plynutia subjektívnej premlčacej doby je podľa názoru odvolacieho súdu potrebné posudzovať z objektívnych skutočností.

7. Čo sa týka objektívnej premlčacej doby, súd prvej inštancie vychádzal z toho, že objektívna premlčacia doba v danom prípade bola desaťročná s prihliadnutím na status žalovaného ako nebankového subjektu poskytujúceho úvery, ktorý má poznať právnu úpravu pri poskytovaní úverov. Odvolací súd by sa s týmto všeobecným konštatovaním nestotožnil pokiaľ by neexistovali iné špecifiká konkrétnych okolností posudzovaného prípadu.

8. Vo všeobecnosti platí, že o úmysle získať bezdôvodné obohatenie je možné uvažovať vtedy, pokiaľ je získanie majetkového prospechu bez dôvodu primárnym cieľom obohateného, tiež vtedy, ak je predpokladaným vedľajším aktívom zámernej činnosti smerujúcej prioritne k dosiahnutiu iného výsledku. Platí taktiež, že dôkazné bremeno na preukázanie úmyselného konania je na tom, kto tvrdí, že niekto iný sa na jeho úkor bezdôvodne obohatil, že v čase vzniku bezdôvodného obohatenia existoval na strane obohacujúceho sa úmysel bezdôvodne sa obohatiť. O priamy úmysel ide vtedy, keď ten, kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatil, vedel, že svojim konaním získa bezdôvodné obohatenie a súčasne ho taktiež získať chcel. O úmysel nepriamy ide vtedy, keď ten, kto sa na úkor iného obohatil, vedel, že svojim konaním obohatenie, ktoré mu nepatrí, môže získať a s týmto následkom bol pre prípad že nastane, uzročený.

Žalobca úmysel žalovaného obohatiť sa hodnotil vo vzťahu k tej skutočnosti, že od žalovaného nežiadal poskytnutie ďalších peňažných prostriedkov ako úveru, napriek tomu na jeho účet mu žalovaný 21.09.2012 poskytol prostriedky 678,76 eura, ktoré sa mali stať základom pre získanie profitu na jeho úkor. Odvolací súd v konkrétnych skutkových okolnostiach túto okolnosť, vnútenie ďalších prostriedkov ako úveru vyhodnotil ako nepriamy úmysel žalovaného obohatiť sa na úkor žalobcu. Žalovaný si musel byť vedomý toho, že týmto svojim konaním, vnútením ďalších prostriedkov, môže získať prospech z tohto postupu, ktorý mu nepatrí. Pokiaľ preto súd prvej inštancie vychádzal z desaťročnej objektívnej premlčacej lehoty, bolo jeho právne posúdenie vo vzťahu k jej plynutiu v konkrétnom prípade správne. Do podania žaloby na súd táto desaťročná premlčacia lehota neuplynula. Suma 1.284,25 eura bola žalobcovi žalovaným poskytnutá 02.09.2010 a suma 678,76 eura 21.09.2012 pričom žaloba bola na súd podaná 14.04.2016.

9. Podľa § 563 Občianskeho zákonníka, ak čas plnenia nie je dohodnutý, ustanovený, právnym predpisom alebo určený v rozhodnutí, je dlžník povinný splniť dlh prvého dňa po tom, čo o plnenie veriteľ požiadala.

Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

10. Podľa § 3 Nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z.z. v znení účinnom ku dňu kedy sa žalovaný dostal do omeškania, výška úrokov z omeškania je o 5 % bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Žalobca nevyzval žalovaného na vydanie bezdôvodného obohatenia pred podaním žaloby na súd, súdu to nepreukázal, preto správne súd prvej inštancie vychádzal z toho, že prvým dňom omeškania pre vydanie bezdôvodného obohatenia bol deň nasledujúci po doručení žaloby žalovanému do vlastných rúk, teda k omeškaniu došlo počínajúc dňom 27.04.2016.

Odvolací súd vychádzajúc z citovaných právnych predpisov mal za to, že čo sa týka úroku z omeškania, povinnosťou žalovaného je platiť úrok z omeškania vo výške 5 % zo sumy žiadaného bezdôvodného obohatenia, preto v tejto časti vyhovujúceho výroku rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 385 zmenil ako uvedené vo výroku tohto rozsudku, vo zvyšku vyhovujúceho výroku tento podľa § 387 ods. 1 a 2 CSP potvrdil.

11. O nároku na náhradu trov konania na súde prvej inštancie ako aj nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd na základe § 396 ods. 1, 2, podľa § 255 ods. 2 CSP. Žalobca mal v konaní úspech v rozsahu 91,73 %, neúspech v rozsahu 8,27 %, má preto nárok na náhradu trov konania v rozsahu 83,46 %. Kvantifikáciu trov zrealizuje súd prvej inštancie samostatným uznesením podľa § 262 ods. 2 CSP.

12. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Podľa § 420 CSP, dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Podľa § 421 ods. 1 CSP, dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Podľa § 421 ods. 2 CSP, dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n).

Podľa § 423 CSP, dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné.

Podľa § 424 CSP, dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Podľa § 427 ods. 1 CSP, dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Podľa § 427 ods. 2 CSP, dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde.

Podľa § 428 CSP, v dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Podľa § 429 ods. 1 CSP, dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Podľa § 429 ods. 2 CSP, povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa.